

స్వయంవరం

-వీసలాక్షి గుండుకేశవర్

సన్నగా కాలి అందెల సవ్వడి విని పించింది.

సీతారామం గుండె చిన్నగా కంపించింది.

ఆ శబ్దం వచ్చిన వైపు చూశాడు. అతని కంటికి పచ్చని పాదాలు కనిపించాయి.

అతని గుండె స్పీడు హెచ్చింది. పాదాల మీంచి వైకి చిలకాకు పచ్చ రంగు పట్టుచీర ఎగబాకి ఆమె గుండెల్ని చుట్టుకొని భుజం మీదుగా వ్రేలాడు తోంది. మహావిష్ణువు చేతిలోని శంఖంలాంటి మెడ; ఆ పైన సిగ్గుతో బరువెక్కి కిందికి వాలిన కళ్ళతో చక్కటి చంద్ర వదనం అతని కంటపడ్డాయి.

ఆమె అందం చిమ్మిన మత్తులో పడి క్షణ కాలం లోకాన్ని మరచిపోయాడు సీతారామం.

ఆమె మందాకినిలా కదలివచ్చి అతని కెదురుగా పరచిన అందమైన తివాచీపై కూర్చుని దానికి మరింత అందాన్నిచ్చింది.

సీతారామం మత్తు విడి ఆమెను ఒక్కసారి పరికించి చూశాడు. అతనికి వెన్నులో సన్నగా షాక్ తగిలింది.

“ఈమెను ఎక్కడో చూశానే!” అనుకొంటూ గతాన్ని తన మెదడు అరలలోంచి ఒక్కసారి సవరించాడు.

“అలా బొమ్మల్లా కూర్చుండిపోయారేవిట్రా! ఒకళ్ళ నొకళ్ళు మాసుకోండి” అంటూ సీతారామం తండ్రి గుబురు మీసాల వాలు నుండి చిరునవ్వులు

కురిపించాడు.

“నువ్వు కూడా అబ్బాయి నొకసారి చూడు తల్లీ” అన్నాడు అమ్మాయి తండ్రి.

ఇద్దరి మాపులూ కలిశాయి.

ఇద్దరి బుర్రల్లోనూ ఒకేసారి మెరుపు మెరిసింది.

“అదే ముఖం! అనే మరకత్తి లాంటి చూపులు! ఈమె ఆమే!”

“అదే మనిషి! అదే అందమైన మీసకట్టు! ఇతను అతడే!”

అవి సీతారామం కాలేజీలో చదువుకునే రోజులు. తన ఊర్లో కాలేజీ లేకపోవడంతో తన మేనమామగారి ఊర్లో చదువుకొనసాగించవలసి వచ్చింది.

కాలేజీ చదువు మొదలయిన కొద్ది రోజులకే సీతారామం కష్టాలు కూడా మొదలయ్యాయి.

అతను కాలేజీకి వెళ్ళాలంటే ఒకే దారి వుంది. ఆ దారిలో అతని కెదురయిన పెద్ద అడ్డంకి ఆడపిల్లల కాలేజీ. ఆ కాలేజీ నుండు నుంచే మగపిల్లలంతా తమ కాలేజీకి వెళ్ళాల్సి వుంటుంది.

సీతారామాన్ని రోజూ నలుగురమ్మాయిలు దారి కాచి ఆట పట్టించేవారు. వాళ్ళ కాలేజీ గేటు దాకా అతడిని వెంటాడి వెంటాడి ఏడ్పించేవారు.

వాళ్ళను ఎలాగ తప్పించుకోవాలో అర్థంకాక వెర్రెత్తిపోయేదతనికి. ఏ సమయానికి తను బయల్దేరినా వాళ్ళతని కోసం సిద్ధంగా వుండేవారు.

“నీ పేరేవిటి బాబూ!” అంటూ వెంటపడేదొక అమ్మాయి.

సీతారామం మాట్లాడకుండా గబగబా వెళ్ళిపోవానికి ప్రయత్నించేవాడు.

“నేను చెప్పాను కదే! ఈ అబ్బాయికి మాటలు రావనీ, మూగవాడనీ!” అనేది మరొక అమ్మాయి.

మువ్వలు రవళించినట్టు అంతా గలగల నవ్వే

వారు.

“చూడు మూగబ్బాయ్! నీవి పాల బుగ్గలంటాను నేను; కాదంటుంది నా ఫ్రెండ్. అవునో కాదో తేల్చుకోవాలనుంది. ఏకేమైనా అభ్యంతరమా?”

“చూడు బాబూ! నీ మీసకట్టు అంటించుకున్న దని నేనూ, కాదు నిజంగానే మొలిచినదని నా ఫ్రెండ్ పండం వేసుకున్నాం. నీది నిజం మీసకట్టో లేక మోసకట్టో తెలుసుకోడానికి లాగి చూడనా?”

“నీ కళ్ళల్లో కళ్ళు పెట్టి మా కంట్లో కాటుక దిద్దుకోవచ్చుంటుంది నా ఫ్రెండ్. ఒక్కసారి ప్రై చెయ్యనా?”

ఇలా యిష్టం వచ్చినట్టు ఏడ్పించేవారు అమ్మాయిలు.

ఒక రోజు తన మేనత్తతో తన గోడు చేప్పకుని గోలపెట్టాడు సీతారామం. ‘ఆడపిల్లలు మగపిల్లల్ని అల్లరి పెట్టడమేమిటా చిత్రంగాను!’ అంటూ ఆశ్చర్యపోయిందావిడ. ‘ఐ సా బీ హోతా హై’ అంటూ ఆమె ఆశ్చర్యాన్ని తన చుట్టూ పాతోబాలు పూదేశాడు సీతారామం మేనమామ.

ఇలా లాభం లేదని గ్రహించాడు. తన కెలాగూ ధైర్యం లేదు. మగాడితోనే చనువు తీసుకొని మాట్లాడలేని మొహమాటం తనది. అందుకని తన కాలేజీలో చాలా పలుకుబడి వున్న సింహంతో ఒప్పందానికొచ్చాడు. సింహం టీ, కాఫీ ఖర్చులు సీతారామం భరిస్తే అమ్మాయిల బారి నుండి అతడిని సింహం కాపాడాలని ఒప్పందం.

సింహం దయనల్ల అమ్మాయిల బెడద తప్పింది. సింహంతోబాలు కాలేజీకి వెళ్తున్న సీతారామాన్ని ఆపే ధైర్యం లేకపోయేది అమ్మాయిలకి.

కాని మరో కొత్త బాధ సీతారామంలో చోటుచేసుకుంది. తనను అల్లరిచేసే అమ్మాయిల మధ్యలో వుండి తనను అలరించే అందమైన అమ్మాయి జాడ లేకుండా పోయింది. చీకటిలో తారలా తళుక్కుమనే ఆమె కళ్ళు, మలయమారుతంలా తాకి తనను పులకింపచేసే మధువులొలుకు ఆమె దరహాసం కానరాకుండా పోయాయి. ఆమె కోసం ప్రతి ఉదయం ఎదురుచూసేవి అతని కళ్ళు. ఆమె కనరాక నిరాశగా బరువెక్కేవి. తనను యిబ్బందిపెట్టే అమ్మాయిల మధ్యలో తనను అలరించే అతిన ఒకామె వుందని గ్రహించేసరికి చాలా ఆలస్యమైందని గ్రహించాడు సీతారామం. ఆమె లేని లోటు అతనిలో కలనరాన్ని రేపింది. ఆమె కనపడకపోవటం ఆకాల సూర్యాస్తమయంలా అన్పించింది.

ఆమెను తన తలపులలో బంధించాలని చాలా కాలం ప్రయత్నించాడు. కాని జీవన పరిభ్రమణంలో ఎన్నో కొత్త మార్పులు చోటుచేసుకుని ఆమె తాలూకు స్మృతులను మరుగుపరిచాయి.

ఇప్పుడిలా దర్శనం ఇచ్చి తిరిగితని జీవితంలో వసంతాన్ని ఉదయింపచేసింది ఆమె.

* * *

ఖండన!

నా దేశపుయోధులు

గడ్డిపోచకు గూడా హాని చేసే హక్కు
కలిగి వుండడాన్ని నేను అంగీకరించను

పిల్లలు

బాంబులు విసరాలనే హక్కు కలిగి వుండడాన్ని
నేను అంగీకరించను

నా చెల్లెలు

ఓ పురుషునిపై తుపాకీ గురి పెట్టడాన్ని
గూడా నేను అంగీకరించను

మిక్కిష్టమైనవన్నీ నేను వ్యతిరేకిస్తాను. కానీ,
ఎన్నో పుస్తకాలకు అదర్బాలకు హామీ యెవరు ఇస్తారు?

హంతకుల గుర్రాలు ప్రక్కగా నడిచి వెళ్ళినప్పుడు
హతుల కళ్ళు ఎప్పుడు మాస్తాయో?

ఎవరు చెప్తారు?

వదియేండ్ల వయసుకే పిల్లవాడు

వీరుడుగా మారడాన్ని నేను తిరస్కరిస్తాను

చెల్లె బోదెలలో నిర్మలవబడ్డ ఆవాసగృహాలు

పేల్చడాన్ని గూడా నేను తిరస్కరిస్తాను

పండ్ల వెల్లకోమ్ములు ఉరికొయ్యలుగా

తయారవడాన్ని గూడా నేను తిరస్కరిస్తాను

నా తోటలోని గులాబి వతుర సాలు

సైనిక నివాళులు అర్పించేందుకు

వినియోగించడాన్ని నేను తిరస్కరిస్తాను

మీకు ప్రేమమైనవన్నీ నేను తిరస్కరిస్తాను... కానీ,

నా దేశం

నా స్నేహితులలో

యువ వీరులలో సహా

మాడిమపై సోయినప్పుడు

నా గీతాలు ఆయుధాలు కాకుండా

ఎలా వుండగలవు?

మూలం: రషీద్ హుస్సేన్

అనువాదం: కిరణ్ బాబు

అక్రమిత ప్రాంతాలలో సొలస్తీనా కనిత్యోద్యమ సారథి,
రషీద్ హుస్సేన్. పెన్ను, గప్పు పట్టిన ఆచరణశీలి రషీద్.
రషీద్ హుస్సేన్ 1976 లో తన 40వ ఏట వీరమరణం
చెందాడు.

బోతున్న నవ్వుల సెలయేటిని పంటితో పెదాల వద్ద
నొక్కిపట్టలేక ఫేరంగా విఫలమయింది.

సీతారామానికేం అర్థంకాక అయోమయంలో
పడ్డాడు.

కొన్ని క్షణాల తరువాత ఆమె నిదానించుకొని

పెళ్ళిమాపులయిన మరునాడు ఆమె తండ్రి
సీతారామం తండ్రిని కలిశాడు. మా అమ్మాయి మీ
అబ్బాయిని తప్ప మరెవరినీ పెళ్ళాడనంటోందని,
మీ అబ్బాయి కాదంటే మా అమ్మాయి ఏం
అఘాయిత్యానికి పాల్పడుతుందో అని భయంగా
వుందనీ వాపోయాడు. ఒక్క చిరునవ్వుతో ఆయన
భయాన్ని పారద్రోలాడు సీతారామం తండ్రి.

“మీరేమీ గాబరా పడకుండా, ముందు స్థిమిత
పడి, ఆ తరువాత వెచ్చటి కాఫీతో గొంతు తడుపు
కోండి బావగారూ!” అంటూ ఘర్షణాత్మక
సంబోధనతో కళ్యాణ భేరి మోగించాడు సీతారామం
తండ్రి.

* * *

తొలి నాటి రాత్రి.

సీతారామం గుండెలపై ఆమె తల వాల్చి వుంది.
అతని గుండెలలో ఆమె తన స్థానాన్ని ఆప్యాయంగా
చూసుకుంటోంది.

“నన్ను తప్ప మరెవరినీ పెళ్ళాడనన్నావట! నన్నే
వరించటంలో నీ ఉద్దేశం తెలుసుకోవచ్చా?”

“చెప్పనా?”

“ఊ ...”

“నమ్ముతారా?”

“నమ్మనా మరి!”

“పెళ్ళిమాపులలో మిమ్మల్ని చూసినప్పుడు మీరు
చాలా బుద్ధిమంతులనిపించింది. మీ ముఖం
చూడగానే నాకు అణకువగా పడివుండే వ్యక్తిలా
అనిపించారు. నేను ఉద్యోగం పని మీద వెళ్ళేటప్పుడు వా
లు చేసి పెట్టాలన్నా; నేను మహిళామండలికి
వెళ్ళినప్పుడు యిల్లు జాగ్రత్తగా చూసుకుంటూ
కూర్చోవాలన్నా; రేపు మనకి పిల్లలు పుడితే వాళ్ళు
ఆలనా పాలనా చూసుకోవాలన్నా మీరే తగినవారు
అనిపించింది. అందుకే మిమ్మల్ని స్వయంగా వరించి
కోరుకున్నాను.”

ఆమె మాటలు విన్న సీతారామం ముఖం పాలి
పోయింది. తనను అంత చవకబారుగా అంచనా
వేసిందనుకోలేదు. తన ఊహలు తారుమారయ్యాయ్
అని విచారంలో మునిగిపోయాడు. అమావాస్య
రాత్రిలా మాడిపోయిన అతని ముఖంలో ఉక్రోషం
ఉదయించింది.

అతని స్థితి ఆమెకు అర్థం అయింది. పెల్లుబక

తనలోని అసలు భావాలను చెప్పటం మొదలు
పెట్టింది.

“క్షమించండి. మిమ్మల్ని ఆట పట్టించాలని అలా
అన్నానే కానీ, నా వుద్దేశం మాత్రం అది కాదు.
ఆడపిల్ల చిరునవ్వుని వక్రంగా అర్థం చేసుకొని
ఆమెతో ప్రేమలోపడే సినీమోజు కుర్రవాళ్ళను
చూశాను. ఆడపిల్లను చాలా చీప్ గా బ్రీట్ చేసి వెకిలి
వేషాలు వేసే జాలాయివాళ్ళను చూశాను. కానీ
మేమంతా ఆ రోజుల్లో మిమ్మల్ని ఆట పట్టిస్తుంటే
మీలో కనిపించే అమాయకత్వానికీ, నిర్మలత్వానికీ
నేను ముగ్ధులనయ్యాను. మిమ్మల్ని అభిమానిం
చాను, ప్రేమించాను. కానీ నా మదిలో భావాలు
కలలుగా మాత్రమే మిగిలిపోయాయి. అనుకోని
విధంగా మా నాన్నగారికి ఏలూరు బదిలీకావటంతో
నా ఊహ ప్రపంచం చెదరిపోయింది.

దైవం అనుగ్రహించి మనం పెళ్ళిమాపులలో
కలిశాం. మిమ్మల్ని చూడగానే నేను ఎంతో పొంగి
పోయాను. ఎలాగైనా మిమ్మల్ని పెళ్ళాడాలను
కున్నాను. లేకపోతే ప్రాణత్యాగానికైనా సరే సిద్ధపడతా
నని మా నాన్నను బెదిరించాను.

మీరు నన్ను ఆనాటి అల్లరి పిల్లగా ఊహించుకొని
పెళ్ళాడనంటారని భయపడ్డాను. కానీ నా కలలు
నిజం చేసి నా కొక తీయని వరాన్నిచ్చారు. ‘థాంక్స్.’

ఆమె మాటలు విన్న సీతారామం తృప్తిగా నిట్టూ
ర్చాడు.

“కానీ నేను అప్పటి సీతారామాన్ని కాదు.
పూర్తిగా మారిపోయాను.”

ఆమె ఆశ్చర్యంగానూ, ఆందోళనతోనూ అతని
కళ్ళల్లోకి చూసింది.

“నిజం. నేను మారిపోయాను. అప్పుడు నేను
బ్రహ్మచారిని, అమాయకుణ్ణి. ఇప్పుడొక అందాల
బొమ్మ వరించిన వాణ్ణి. గడుసరి భార్యతో సంసారం
చేయాలంటే అంతకంటే గడుసరిగా వుండాలని
గ్రహించినవాణ్ణి. సారీ... గడుసరివాణ్ణికాక తప్పడం
లేదు.”

అతని చమత్కారాన్ని గ్రహించింది ఆమె.

అతని కళ్ళల్లోకి చూస్తున్న ఆమె కళ్ళు సిగ్గుతో
బరువెక్కి క్రిందికి వాలాయి. “సరిసరీ... గడుసరీ”
అంటున్నట్టున్నాయి. ◆

22-3-91 ఆంధ్రజ్యోతి సచిత్రవారపత్రిక

చలనచిత్రపూర్ణాభిమానం నిలియక.

త్రైవిధి

తుర్రలో!